

[Alfred Jensen.]

mod de soldater, der rebellerede. Man for frem på en altfor hårdhændet måde. Jeg tænker på den måde, man behandlede soldaterne på i Haderslev, der efter avisreferaterne blev tvunget til at sidde hele natten på skamler, fordi de skulle afhøres. Det forekommer mig, at noget sådant ikke havde været nødvendigt; det forekommer mig, at noget sådant kun gennemføres for at vise, hvilken magt og myndighed man har. Jeg ved ikke, om man har gennemført en så hårdhændet behandling for at få soldaterne til at falde til føje og få de tilståelser frem, man ønskede. Jeg tænker også på den behandling, som dommeren i Holstebro har givet visse soldater, der var til afhøring, en behandlingsmåde, der har været fremdraget af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard her i tinget, og som justitsministeren har beklaget. Det er klart, at en sådan optræden er uhensigtsmæssig og urimelig overfor de unge mennesker.

Det forekommer mig også, at det var utidigt, at forsvarsministeren meget hurtigt bekendtgjorde, at de pågældende, som var anklaget, hvis de blev dømt, blev udstødt af hæren, og at deres familier, hvis de oppebar hjælp efter sociallovens forskrifter, ville blive overført på almindelig kommunehjælp med de retsvirkninger, der følger deraf. Jeg går ud fra, at enhver her er klar over, at i disse tilfælde kan de pågældendes familier ikke drages til ansvar for de forhold, ægtefællerne, forsørgerne eventuelt har gjort sig skyldig i, og det er en fuldkommen urimelighed, at man vil behandle soldaterhustruer og familier på denne måde. Det har ingen hast med at få fastslået, at behandlingen vil være sådan. Efter min mening er det helt urimeligt at gribe til en sådan foranstaltning overfor disse soldaters pårørende. Efter min opfattelse er det urimeligt, fordi disse personer ikke er forbrydere. Det er unge mennesker, som er kommet ind i militærets rækker, som er kommet ind for at aftjene deres værnepligt og ikke har haft i sinde at begå noget ulovligt, men forholdene har tvunget dem ud i det.

Det er karakteristisk, at ved afhøringen af de forskellige soldater fremkommer der ikke noget som helst om, at der skal være særlig skyldige, men de erklærer alle: strejken, om den var vi enige. Der behøvedes ingen agitation, stemningen var af en sådan

karakter, at soldaterne mente sig berettiget til at gøre det, de har gjort. Det forekommer mig, at de aktioner, vi her står overfor, i mangt og meget minder om det, der skete overfor oversergent Pejtersen, og at de personer, der har deltaget i dem, i mangt og meget minder om de personer, der var inddraget i denne affære. Dengang kunne man her på rigsdagen bede forsvarsministeren om ikke at lade disse unge mennesker straffe. Efter min og mit partis opfattelse er det urimeligt, at man skrider til retsforfølgelse og domfældelse. Der ligger så mange formildende omstændigheder for de unge mennesker og deres optræden, og man burde tage hensyn hertil og give dem amnesti, men i stedet for skriger man altså kynisk og koldt: korsfæst dem, straf dem, giv dem den hårdeste straf, de kan få. Hvad fornøjelse kan samfundet have af at give de mennesker sådan straf, hvad fornøjelse kan man have af at sværte og stemple dem fremefter? Det forekommer mig at være helt urimeligt.

Nu har der i den sidste tid været tale om, at man skulle give de soldater, der kom til at ligge inde noget længere, højere løn, ja, der har endog været tale om et kontant beløb ved hjemsendelsen og afgiftsfri cigaretter. Mit parti har ikke noget imod, at man når frem til sådanne lempelser for de unge mennesker, men efter vor opfattelse er det ikke problemet i dag. Problemet i dag angående tjenestetiden må være, at man ikke gennemfører forlængelsen til de 18 måneder, men tværtimod hjemsender de unge mennesker efter 12 måneders tjeneste. Jeg er enig med det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) i, at der ingen saglig begrundelse er for at beholde de unge mennesker inde, men at man tværtimod bør sende dem hjem, som de unge mennesker har ventet, og som de har ønsket, og som de brede lag af befolkningen også har ønsket.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Jeg tror, jeg i mangt og meget kan henholde mig til den udførlige redegørelse, jeg gav i eftermiddagsmødet, men jeg vil gerne knytte et par bemærkninger navnlig til det, som det ærede medlem hr. Hans Hedtoft fremsatte.

Jeg tror, det ærede medlem i nogen grad har misforstået denne Høngtale, som han stadig vender tilbage til. Det ærede medlem udlagde den som provokation eller som beskyldning, idet han navnlig pegede på det, jeg havde udtalt om den indrepolitisk